

Bilag 2.

SOCIALMINISTERIET

April 1966.

Til de af Foreningen af chefer for statens revalideringscentre i skrivelse af 3. februar 1965 fremhævede 3 punkter bemærkes:

Til punkt 1.

Socialministeriet er enig med foreningen i, at der bør finde et nærmere samarbejde sted mellem revalideringsnævnet og invalideforsikringsrettens pensionsafdeling. Ved udarbejdelse af lovforslaget har man også været opmærksom på betydningen af et sådant samarbejde. Der kan i denne forbindelse henvises til den foreslåede bestemmelse i revalideringslovens § 17, stk. 2, hvorefter revalideringsnævnet, såfremt afgørelsen af en sag gør dette nødvendigt, kan tilkalde et af invalideforsikringsrettens lægekundige medlemmer til at deltage i sagens behandling med stemmeret.

Endvidere henvises til det den 9. marts 1966 over for udvalget fremsatte ændringsforslag til lovforslaget om ændring i lov om revalidering. Ifølge dette ændringsforslag føjes der til revalideringslovens § 17, stk. 1, en bestemmelse om, at socialministeren til revalideringsnævnet kan tilforordne en repræsentant for invalideforsikringsretten. Som det nærmere fremgår af bemærkningerne til ændringsforslaget, er dette begrundet i den nære sammenhæng mellem tilkendegivelse af invalidepension og iværksættelse af revalideringsforanstaltninger og ydelse af hjælpemidler til den pågældende ansøger og i ønskeligheden af at koordinere de afgørelser, der træffes på disse områder.

Som det fremgår af den tidligere afgivne besvarelse af udvalgets spørgsmål 3, påtænkes det at placere revaliderings- og forsorgsdirektoratet — der efter forslaget

skal virke som sekretariat for revalideringsnævnet — i samme bygningskompleks som invalideforsikringsretten, hvorved hensynet til et snævert samarbejde mellem de 2 institutioner vil kunne tilgodeses.

Ønsket om at sikre koordination af de afgørelser, der træffes med hensyn til tilkendelse af invalidepension og iværksættelse af revalideringsforanstaltninger, har også fundet udtryk i § 20, stk. 2, i lov nr. 219 af 4. juni 1965 om invalidepension m. v., hvorefter socialministeren kan fastsætte bestemmelser om, at begæring om invalidepension skal forelægges vedkommende revalideringsmyndigheder til erklæring inden fremsendelsen til invalideforsikringsretten.

Ved socialministeriets cirkulære af 11. november 1965, afsnit I.1., er det i medfør af denne bestemmelse fastsat, at begæring om invalidepension skal forelægges revalideringscentret til udtalelse om revalideringsmulighederne inden fremsendelsen til invalideforsikringsretten, når spørgsmålet om revalidering har været rejst over for centret. Endvidere fastsætter det nævnte cirkulære, at begæring om invalidepension skal forelægges centret, når vedkommende læge har tilrådet, at spørgsmålet om mulighederne for bedring af ansøgerens erhvervssevne undersøges af centret, ligesom en ansøgning om invalidepension også i øvrigt vil kunne forelægges for centret, når kommunalbestyrelsen finder anledning dertil.

Til de af foreningen fremsatte synspunkter bemærkes i øvrigt, at der ved afgørelsen af, om invalidepension skal tilkendes i et tilfælde, hvor revalidering har måttet opgives, må inddrages en række momenter, herunder spørgsmålet om den pågældendes vilje til at medvirke ved